

stemmelse, som vi jo nu ere i Begreb med at forandre i § 1, ikke har haft nogen hel- dig Indflydelse paa Forholdene for Med- lemmerne inden for disse Foreninger til Dato. Vi ere ret enige om alle sammen at erkende, at de Gebyrer, som ere blevne be- talte for Banteattester, have været urimelig høje, og at det ikke er ganske smaa Sum- mer. Medlemmerne af disse Foreninger have maattet indbetale i Statskassen i Form af Gebyrer for disse Banteattester. Naar man altsaa i Forvejen har erkendt, at disse Med- lemmer trængte til Støtte fra Statskassens Side, mener jeg, at der kunde være god Grund til, da dog Statskassen har oppe- baaret en Indtægt fra disse Medlemmer, som man har erkendt for at være urimelig høj, at søge her ved Vedtagelsen af § 3 at tilbagebetale dem det Beløb, som de saaledes have indbetalt for meget i Statskassen.

Ordføreren (B. G. C. Jensen): Efter de Udtalelser, der ere faldne fra den højtærede Minister, anser jeg det for ganske overflødigt at forbyde mig i alle de Ytringer, der fra den modstaaende Side ere fremfattede; det er kun et Par enkelte Bemærkninger, jeg vil tillade mig.

Naar den ærede 6te Landstingsmand for 1ste Kres (C. C. Andersen) bemærkede, at Lovgivningsmagten ved at give en Lov af 1880 om Drettelsen af disse Kreditforenin- ger maatte være gaaet ud fra, at disse Smaaafolk, man vilde hjælpe, næppe vilde være i Stand til ved egen Hjælp at opretholde disse Anstalter — disse Udtryk brugte han — vil jeg dertil sige, at dersom Lovgivnings- magten i sin Tid havde haft en saadan Tanke, vilde Loven albrig være kommen ud. Man er netop gaaet ud fra det modsatte, at naar man gav dem disse Begunstigelser, hvorom der her er Tale, disse Vættelser, som Loven indrømmer paa forskellige Punkter, saa vilde de netop være i Stand til at staa paa deres egne Ben. Derfor er enhver Tale om nu bagefter at komme dem til Hjælp, selv om man ikke forlanger mere af dem, end man straks mente, at de maatte kunne overkomme, en overflødig og urigtig Tale. Det forekommer mig ikke, at der deri kan søges den fjerneste Begrundelse. Derimod vil jeg tillade mig at sige, at hvor Lovgiv- ningsmagten i sin Tid er gaaet ind paa at stifte noget, der jo vel nok til en vis Grad kan kaldes en Statsgæld, og som stadig vokser og nu er oppe mellem 30 til 40 Millioner — en Statsgæld, som det i ethvert Fald er derigennem, at Statskassen har garanteret for Rentebetalingen — er det et overordent- ligt Gode og noget saa betydeligt, der er ydet

disse Gjere af smaa Ejendomme, at man vist- nok vanskeligt skal finde noget Sidestykke der- til i noget Land. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det er ubeføjet og heller ikke ganske billigt og rimeligt at stille saadanne yderligere Krav til Statskassen, som her er Tale om, og der er i ethvert Tilfælde ingen som helst Begrundelse at søge derfor i den Omstændighed, at Statskassen i sin Tid har givet dem saa store Fordele, som den har.

Lige over for den ærede 2. Landstings- mand for 11te Kres (Th. Nielsen) skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at hvad der er udtalt i Betænkningen om Spørgs- maalet om den Fordel, der kunde opnaas ved Udtredelse, naturligvis skal forstås saa- ledes, at man maa spørge om, hvilken Fordel der kunde opnaas efter Konverte- ringen, sammenholdt med den Fordel, der kunde opnaas, hvis ingen Konvertering havde fundet Sted. Hvis ingen Konverte- ring havde fundet Sted, skulde man have ind- friet sin Gæld med Obligationer til mindst 100, maatte lidt over; nu kan man indfri sin Gæld med Obligationer, der, som det ærede Medlem sagde, i Gjeblikket staa i 93 og for nogen Tid siden stod i 90. Det forekommer mig altsaa, at man nok derigennem, naar man ser rigtig paa Sammenligningen, vil se et Udtryk for den kapitalistiske Fordel, om jeg saa maa sige, som disse Foreninger have opnaaet, eller som Befolkningen har op- naaet. — Spørgsmaalet om den forlængede Amortisationstid mener jeg ligger saa langt borte fra dette Lovforslag, at det ikke let kan blive Spørgsmaal om, at Udvalget kan bestæftige sig dermed. Det er et svært og vanskeligt Spørgsmaal, der kræver saa mange Henhyn til forskellige Sider, at det ikke let kan være Tale om at tage dette Spørgsmaal op. — Derimod skal jeg selv- sølgelig efter den Anledning, Diskussionen har givet, foranledige, at Udvalget tager under Overvejelse, om der maatte kunde finde en Omredaktion Sted af Forslaget Nr. 3. Spørgsmaalet om den administrerende Direktørs Stadfæstelse, eller om der skal bruges andre Udtryk her. Min ærede Kol- lega, den 4de Landstingsmand for 1ste Kres (Det. Hansen), har nu set, og som det fore- kommer mig, endog næsten begrundet dette, at det vilde være værre for Kreditfore- ningerne, eller mindre godt for dem, at op- naa det Resultat, som Ændringsforslaget Nr. 3 vilde give, end det, som de nu have, i den Henseende altsaa, at det vilde være byrdefuld eller mindre behageligt at lade den administrerende Direktørs Valg stadfæste af Re- geringen, end det vilde være at lade Formændens Valg stadfæste. Men naar det er Tilfældet,